

Marc Saintglass: «M'agradaria que la gent gaudís de la meva música fent el seu propi viatge»

Parlem amb el músic arenyenc sobre el seu treball '11.000 km', sorgit d'una 'road trip' que va fer el 2017, amb el seu fill, fins a Suècia

Marc Saintglass durant el seu viatge al cercle polar àrtic | Arxiu

El 2017, Fidel Vázquez va emprendre un llarg viatge sense gaire planificació però amb un objectiu clar: embarcar-se cap al nord amb un vell cotxe de segona mà, acompanyat del seu fill i la seva guitarra. Després de recórrer prop d'11.000 quilòmetres, van creuar el cercle polar àrtic fins a arribar la ciutat de Kiruna, el punt més septentrional de Suècia. De tornada a Barcelona, Vázquez va inspirar-se en el seu viatge i, sota l'àlies de **Marc Saintglass**, va fer un videodisc titulat *11.000 km* (autoeditat, 2020). El treball ofereix, al llarg dels seus deu temes, un recorregut sensorial ben singular: rock instrumental amanit amb tota mena d'estils i complementat amb audiovisuals que evocuen espais i paisatges naturals. Parlem amb **Saintglass** sobre el seu llarg viatge i sobre aquest darrer treball.

11,000 km by Marc Sainglass

Com va sorgir la idea de fer un viatge fins al centre polar àrtic i com vas acabar fent-ne la teva font d'inspiració per crear un àlbum?

Sempre he trobat la inspiració dels meus discs en coses tràgiques que m'han succeït, com la mort del meu pare o una ruptura sentimental. Quan vaig fer 40 anys, no tenia ganes de continuar amb

el meu anterior pseudònim (**Unoma**) i, per sort, com que tampoc tenia cap situació tràgica en què inspirar-me, vaig decidir que necessitava trencar rutines i regalar-me un canvi d'aires. Vaig comprar un cotxe de segona mà que pogués aguantar molts quilòmetres i vaig emprendre un viatge sense gaire planificació. Tan sols m'acompanyava el meu fill de 9 anys i una guitarra. A mesura que avançàvem cap al nord, vàrem posar-nos com a repte arribar a Kiruna, la ciutat més al nord de Suècia. Com sempre trobàvem alguna cabana on estar-nos-hi, trobava el moment per treure la guitarra i inspirar-me en la natura i en la felicitat que m'aportava estar amb el meu fill. Alhora, però, aquells moments també removien coses intenses i més existencials, ja que no tinc tendència a fer cançons alegres.

Per què el viatge acaba justament a Kiruna (Suècia). Hi tenies alguna vinculació especial o va ser casualitat?

Kiruna era el repte màgic que ens proposàvem. Era la nostra fi del món, la ciutat més al nord de Suècia. Allà hi vàrem trobar paisatges veritablement molt espectaculars.

Quan i com va ser aquesta 'road trip'? Com va ser l'experiència d'anar-hi acompanyat amb el teu fill?

El viatge va ser l'any 2017 coincidint amb el meu quarantè aniversari. De baixada i, ja durant l'agost, ens vam trobar dues setmanes amb la meua parella i mare del meu fill, ja que tenien ganes de retrobar-se després de tant de temps separats. Realment li estic molt agraït que ens deixés fer aquest viatge als dos junts, mentre ella seguia amb la seva rutina diària. Ella va pensar que seria una experiència molt valuosa per a tots dos.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=ETfCYTbpsGA>

Al llarg del treball, toques molts estils. Rock progressiu, post-rock, hard rock, tints de jazz fusió i, evidentment, el rock instrumental... És el resultat del teu llarg bagatge com a guitarrista?

Jo tinc influències molt diverses: **Bach, Miles Davis, King Crimson, Frank Zappa**, etc. I quan em poso a compondre, l'instrument amb què em sento més còmode és la guitarra. Això fa que ràpidament els meus sons recordin els estils dels quals parles. Però crec, sincerament, que si rasques dins del disc podràs veure moltes altres coses. Segurament, si les meves composicions fossin tocades per un quartet de corda, sonarien completament diferent. Jo aquest disc el veig com una banda sonora, però soc conscient que els instruments que he fet servir em condicionen.

Com has desenvolupat el concepte de cada vídeo? Són gravacions fetes durant el viatge?

En el moment de fer el viatge m'hauria agradat enregistrar les vivències en vídeo. Ho vaig intentar, però realment soc un negat. Mentre estàvem ficats ja a l'estudi, vaig decidir que havia d'acompanyar la música d'imatges que recordessin el viatge. Vaig contactar amb la meua amiga Mar Jardiel i li ho vaig proposar. Aleshores hi vàrem tornar, i ella va gravar i produir tots els vídeos que acompanyen cadascun dels temes. Ho va fer amb molta passió i crec que compleix perfectament la missió d'acompanyar la música. De totes maneres, a mi el que em faria molt feliç és que la gent gaudís de la música fent el seu propi viatge, ja que aquesta música s'adapta perfectament a la natura. Allà és on realment agafa un altre color. Sempre m'ha passat que algunes cançons m'han semblat brutals quan viatjo. Ja de ben petit, em vaig aficionar a certes cançons de **Dire Straits** que només m'agradaven quan era dins del cotxe. L'objectiu dels vídeos és precisament que et transportin a aquest viatge i a aquesta natura, encara que siguis a casa.